

Aan de Minister van Landbouw,
Natuurbeheer en Visserij
Mr. L.J. Brinkhorst
Postbus 20401
2500 EK DEN HAAG

RDA/2001/23/SB

28 februari 2001

BSE

070-3785246

Excellentie,

In zijn brief aan U van 20 december 2000 (kenmerk RDA/2000/366/SB) over de BSE heeft de Raad voor dierenaangelegenheden aangegeven dat hij zich intern nog nader zou beraden over bepaalde aspecten van de BSE. Dat nadere overleg heeft inmiddels plaatsgevonden en heeft geresulteerd in de volgende punten, die de Raad bij dezen onder Uw aandacht zou willen brengen.

In zijn algemeenheid meent de Raad dat het Ministerie van LNV in alle stadia adequaat heeft gereageerd op de situatie die er met betrekking tot de BSE ontstond. De Raad heeft ook met instemming Uw pogingen gevolgd om de massale slachting van gezonde runderen op grond van marktordening in Nederland te voorkomen. In zijn hierboven genoemde brief nam de Raad afstand van de maatregel om bij een bevestigd geval van BSE direct alle stalgenoten te ruimen. Alhoewel de Raad nog steeds van mening is, dat er geen doorslaggevende veterinaire argumenten voor deze maatregel zijn, is hij er, mede door Uw antwoord van 2 februari 2001 (kenmerk VVM.2001/ 245), van overtuigd dat de maatregel onder de gegeven omstandigheden onontkoombaar is. Slechts de Dierenbescherming liet aantekenen deze laatste overtuiging niet te delen.

Ook onderschrijft de Raad het gekozen uitgangspunt bij de huidige bestrijding, namelijk dat de belangrijkste infectieroute loopt via het veevoer. Bij een bevestigd geval van BSE zouden dus eigenlijk alle runderen opgespoord moeten worden die hetzelfde voer hebben gegeten. Aangezien dat enkele jaren tevoren is gebeurd, zal deze vorm van traceren onmogelijk blijken. Ook het ruimen van het gehele gebied

waar de betreffende veevoerleverancier werkzaam is, vormt geen reële mogelijkheid. Derhalve meent de Raad dat het tijd wordt om strikte eisen aan de veevoer-leverancier te stellen. Deze dient garanties aan de veehouder te verschaffen dat door het geleverde veevoer geen nieuwe infecties in de dierpopulatie kunnen ontstaan.

Helaas is het niet uitgesloten dat er, naast het diervoer, nog andere besmettingsbronnen zijn. De besmetting van moeder op kind (vóór of rond de geboorte), die bij schapen is vastgesteld, kon bij runderen nog niet geheel worden uitgesloten. Derhalve blijft het noodzakelijk om alle nog levende familieleden te traceren. Alhoewel er geen aanwijzingen zijn dat besmetting kan optreden via de melk, mogelijk zelfs naar de mens, is aan deze mogelijkheid in het onderzoek van de afgelopen 13 jaar vrijwel geen aandacht besteed. Het is dus zaak om het momenteel lopende onderzoek naar de vraag of BSE via melk, melkpoeder of melkproducten kan worden overgedragen, nauwkeurig te volgen.

Tenslotte meent de Raad dat stringenter maatregelen nodig zijn omtrent het gebruik van diermeel in diervoeder. Op dit ogenblik zijn en/of worden allerlei regels van kracht, die het mogelijk maken, op grond van praktische overwegingen (bijvoorbeeld de onmogelijkheid van kruiscontaminatie tussen diervoederstromen), bepaalde soorten diermeel in bepaalde soorten diervoeders te verwerken. Vanuit veterinaire-technisch oogpunt zijn er echter maar twee denkbare veilige bestemmingen voor het diermeel. Ofwel het wordt allemaal verbrand, ofwel het wordt gebruikt voor diervoeders en daarmee al dan niet in de voedselketen gebracht, maar in dat laatste geval zullen strikte eisen moeten worden vastgesteld, waaraan het diermeel dient te voldoen. Eén van die eisen zou kunnen zijn dat het diermeel gedurende 20 minuten bij een druk van 3 bar verhit dient te zijn tot minimaal 133 graden Celsius. Onder die omstandigheden worden in ieder geval de prionen die bij schapen scrapie veroorzaken vernietigd. Nagegaan zou nog moeten worden of dat ook geldt voor BSE-prionen.

Met vriendelijke groeten en gevoelens van hoogachting,

Prof. Dr. S.G. van den Bergh
Voorzitter